

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVIINE

26. kos.

V LJUBLJANI, dne 19. septembra 1930.

Letnik I.

VSEBINA:

Zahvala Njiju Veličanstev kralja in kraljice za čestitke ob rojstnemu dnevju prestolonaslednika.

162. Zakon o izročitvi novih zastav pešadijskim in konjeničkim polkom in komandi žandarmerije.

163. Zakon o skupnem davku na poslovni promet.

164. Zakon o konvenciji o trgovini in plovitbi med kraljevino Jugoslavijo in republiko Estonijo.

165. Uredba o letnem odmoru, odsotstvu itd. uradnikov in in uslužbencev ministrstva za zunanje posle in diplomatsko-konzularnih zastopništev.

166. Uredba o ocenjevanju uradnikov in uslužbencev ministrstva za zunanje posle ter diplomatskih in konzularnih zastopništev.

167. Odločba o izpremembi 1. odst. § 13. uredbe o organizaciji ministrstva za promet in prometne službe.

168. Popravek v zakonu o izpremembah in dopolnitvah zakona o drž. svetu in upravnih sodiščih.

169. Popravek v spisku strojev in strojnih delov, izdelanih v državi.

Razne objave iz »Službenih novin«.

Zahvala

Njiju Veličanstev kralja in kraljice za čestitke ob rojstnem dnevju Njegovega kraljevskega Visočanstva prestolonaslednika.*

Njiju Veličanstvi kralj in kraljica sta prejela ob rojstnem dnevju Njegovega kraljevskega Visočanstva prestolonaslednika iz države in iz inozemstva mnogoštevilne čestitke, v katerih se izraža vdanost in zvestoba ter se pošiljajo želje za dolgo življenje, srečo in prospeh vzvišenih roditeljev, prestolonaslednika in kraljevskega doma.

Po Najvišjem nalogu je pisarni Njegovega Veličanstva kralja čast, izreči zahvalo za poslane čestitke.

Iz pisarne Njegovega Veličanstva kralja
v Beogradu, dne 9. septembra 1930.

Zakoni in kraljevske uredbe.

162.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,
poklanjamo danes

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 6. septembra 1930., št. 203.

nove zastave*

pešadijskemu polku kraljeve garde,

1. pešadijskemu polku »Knjaza Miloša Velikega«,
2. pešadijskemu polku »Knjaza Mihajla«,
3. pešadijskemu polku,
4. pešadijskemu polku »Stevana Nemanje«,
5. pešadijskemu polku »Kralja Milana«,
6. pešadijskemu polku »Kralja Aleksandra I.«,
7. pešadijskemu polku »Kralja Petra I.«,
8. pešadijskemu polku »Knjaza Aleksandra«,
9. pešadijskemu polku,
10. pešadijskemu polku »Takovskemu«,
11. pešadijskemu polku »Karadjordja«,
12. pešadijskemu polku »Carja Lazarja«,
13. pešadijskemu polku »Hajduka Veljke«,
14. pešadijskemu polku »Prestolonaslednika Petra«,
15. pešadijskemu polku »Stevana Sindjelića«,
16. pešadijskemu polku »Carja Nikole II.«,
17. pešadijskemu polku »Vojvode Mišića«,
18. pešadijskemu polku »Suvoborskemu«,
19. pešadijskemu polku »Vojvode Putnika«,
20. pešadijskemu polku,
21. pešadijskemu polku »Češkoslovaškemu«,
22. pešadijskemu polku,
23. pešadijskemu polku,
24. pešadijskemu polku,
25. pešadijskemu polku »Ferdinanda I. kralja Rumunskega«,
26. pešadijskemu polku,
27. pešadijskemu polku,
28. pešadijskemu polku,
29. pešadijskemu polku,
30. pešadijskemu polku,

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 19. septembra 1930., št. 206.

31. pešadijskemu polku,
32. pešadijskemu polku »Nevesinjskemu«,
33. pešadijskemu polku,
34. pešadijskemu polku,
35. pešadijskemu polku »Zrinjskega«,
36. pešadijskemu polku »Jelačića«,
37. pešadijskemu polku,
38. pešadijskemu polku »Njegoševemu«,
39. pešadijskemu polku,
40. pešadijskemu polku »Triglavskemu«,
41. pešadijskemu polku,
42. pešadijskemu polku,
43. pešadijskemu polku,
44. pešadijskemu polku,
45. pešadijskemu polku,
46. pešadijskemu polku,
47. pešadijskemu polku,
48. pešadijskemu polku,
49. pešadijskemu polku,
50. pešadijskemu polku,
51. pešadijskemu polku,
52. pešadijskemu polku,
53. pešadijskemu polku,
54. pešadijskemu polku,
55. pešadijskemu polku,
56. pešadijskemu polku,
- pešadijskemu polku Boke Kotorske,
1. konjeničkemu polku kraljeve garde,
2. konjeničkemu polku kraljeve garde,
1. konjeničkemu polku »Obilića«,
2. konjeničkemu polku »Carja Dušana«,
3. konjeničkemu polku »Kraljice Marije Romunske«,
4. konjeničkemu polku »Velikega kneza Konstantina Konstantinovića«,
5. konjeničkemu polku »Kraljice Marije«,
6. konjeničkemu polku »Kneza Arsenija«,
7. konjeničkemu polku,
8. konjeničkemu polku »Kraljeviča Andreja«,
- komandi žandarmerije.

Poklanjajoč Našim junaškim polkom in komandi žandarmerije to sveto znamenje vojaškega zbirališča in vojaške časti, Smo globoko uverjeni, da ga bodo povsod v slavi in v slavo nosili ter z največjo častjo čuvali in branili.

Naj geslo: »Z vero v Boga, za kralja in domovino«, napisano na teh vojaških svetinjah, živi vedno in plamti v vaših junaških srcih z neugasnim žarom.

Naj bodo kakor stare zastave, ki se bodo kot spomin večne slave pobožno čuvali v topolski zadužbini kralja Petra I. Velikega Osvoboditelja, tudi nove zastave sveto poverilo, ki vas bo vsekdar, tudi v najtežjih trenutkih, spominjalo vaše častne dolžnosti in naj mogočno plapolajo v vaših vrstah, Nam v ponos, na srečo domovine in v slavo vašega poveljstva.

V Beogradu, 6. septembra 1930.

Dj. št. 21.920.

Aleksander s. r.
Minister
za vojsko in mornarico,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
armijski general:
Stev. S. Hadžić s. r.

163.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
za finance in po zaslišanju Našega ministrskega sveta

Zakon

o skupnem davku na poslovni promet, s katerim se dopolnjujejo in menjajo predpisi zakona o davku na poslovni promet z dne 31. januarja 1922. z njegovimi poznejšimi izpremembami.*

§ 1.

(1) Minister za finance sme za posamezne proizvodne in trgovske panoge po predhodnem zaslišanju predstavnikov dotičnih gospodarskih panog davek na poslovni promet in njega plačevanje z uredbami tako urejati, da se davek na vse predmete, ki se izgotavljajo iz ene stvarine ali iz njenih sestavnih delov, plačuje naenkrat po skupni stopnji (skupni davek) pri proizvodnikih ob uvozu in pri trgovcih (nabaviteljih, dobaviteljih).

(2) Pogoje, vrste, mere, obseg in veljavnost skupnega davka, kakor tudi druge posebne določbe o postopanju in kaznih, v kolikor niso predvidene v tem zakonu, bo določil z uredbami minister za finance po sporazumu z drugimi ministri, pristojnimi za posamezne proizvodne panoge.

§ 2.

(1) Stopnje skupnega davka se bodo določale po ocenjenih povprečnih odstotnih količinah in po ocenjenem povprečnem številu prometa (prometnih faz), v katerih, odnosno v katerem se običajno prenaša blago (sestavni del blaga) tako neposredno od proizvajalnika do konsumenta, kakor tudi posredno od proizvajalnika preko malega trgovca ali pa preko velikega in malega trgovca do konsumenta, upošteva se zvišbo cen v posredni trgovini ob prehodu blaga iz ene posesti v drugo.

(2) Skupni davek bo obsegal praviloma vse nabave (promete), ki se izvajajo z enim blagom v neizpremenjenem stanju (trgovski promet). Vendar se mora, kjerkoli je to mogoče, skupni davek tako urediti, da obsega tudi nabave prejšnjih izdelkov, potrebnih ali uporabljenih za izdelavo dotičnega blaga, in istotako tudi nabave poznejših izdelkov, ki so bili iz njega izdelani (kombinirani skupni davek). Vse faze prometa, ki so dejanski pokrite s skupnim davkom, je treba pri vsakem s skupnim davkom obdavčenem blagu posebej označiti.

(3) Za podjetja, ki samo obdelujejo, predelujejo ali dovršujejo polizdelke, nabavljene od drugega proizvajalnika, ki je podvržen plačevanju skupnega davka na dovršeni izdelek, se mora, kjerkoli je to mogoče, določiti samo primeren davčni dodatek z namenom, da se dovršeni izdelek predelovalca v isti meri obremeni, v kolikor je bil zadet od skupnega davka dovršeni izdelek podjetnika, od katerega je bil nabavljen polizdelek.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. avgusta 1930., št. 182—LXVII.

(4) Da se doseže enaka davčna obremenitev pri istovrstnem blagu, izdelanem v državi, mora priti pri določanju skupnega davka na blago, uvoženo iz inozemstva, do izraza tudi predhodno obdavčenje, ki so mu konkretno podvržene sirovine, polizdelki in drugi pomožni material, ki je potreben za izdelavo domačega blaga, istovrstnega z uvoženim (skupni davek za izenačenje).

§ 3.

(1) Skupni davek za blago, izdelano ali predelano v državi, so dolžne plačati one osebe, ki bodo v uredbah (§§ 1., 2.) označene kot plačevalci za tozadevne pavšalirane faze.

(2) Davčni obvezanec, ki je ob priliki kakšne nabave obvezan, da plača za to nabavo (uvoz) skupni davek, more, a na izrečno zahtevo mora, drugi pogodbeni stranki naposled v računu (fakturi) celoma ali deloma zaračunati skupni davek poleg cene za nabavo in usluge.

(3) Prezemnik nabave ne sme od cene, ki jo je dobavitelj (liferant) postavil v račun, odbiti onega zneska, ki se mora plačati kot davek za nadaljnjo prodajo ali predelavo predmeta.

(4) Prepovedano je posebno zaračunavanje davka v računu za ono blago, ki ni podvrženo skupnemu davku, kakor tudi po onih obvezancih skupnega davka, ki niso primorani voditi knjigo o opravljenem prometu po § 9. (2) b.

(5) Skupni davek obsega promet do konsumenta. Za konsumenta v zmislu tega zakona se smatra ona oseba, ki nabavlja blago v katerikoli drugi namen, izvzemši nadaljnjo prodajo v neobdelanem ali nepredelanem stanju. Če taka oseba isto blago pozneje naprej prodaja (stare knjige, ponošene obleke itd.), je podvržena splošnemu (1%) davku na poslovni promet. Če se nabavljeno blago naprej obdelava ali predelava, se smatra za njegovega konsumenta oni, ki ga obdeluje ali predeluje. Vendar se smatra proizvod iz take obdelave ali predelave za nov predmet in promet z njim je tudi samostojno podvržen davku, v kolikor ni taka obdelava ali predelava tudi vsebovana v kombiniranem skupnem davku na polizdelek.

§ 4.

(1) Skupni davek se plača pri uvozu in istočasno pri carinarnicah za vsak uvoz posebej na isti način, kadar in kakor se plačujejo tudi vse ostale davščine v carinarnicah, brez obzira na to, da-li so dotične osebe podjetniki ali ne.

(2) Minister za finance sme od časa do časa določati za izvestne vrste blaga njih povprečno vrednost in odrediti, da se jemlje ta pri določanju skupnega davka za izenačenje brez vsakršnih dodatkov kot osnova.

(3) V kolikor vrednost uvoženega blaga ni predpisana po prejšnjem odstavku, se bo smatrala kot davčna osnova pri uvozu odškodnina, ki jo je postavil v račun inozemski dobavitelj (cena po računu), ali kjer ni originalnega računa, deklarirana vrednost. V obeh primerih je treba dodati po odredbi člena 6. zakona o davku na poslovni promet, uvozno carino, druge stroške in ostale državne davščine, v kolikor niso vsebovane v računu, odnosno, v deklarirani vrednosti. Če vsebuje uvozna pošiljka blago raznih vrst, za katere so določene razne stopnje skupnega davka za izenačenje, a njih vrednost ni označena posamezno, temveč skupno za vse blago, naj se vzame za osnovo davka celokupna vrednost in uporabi njo z dodatkom carine, postranskih stroškov itd. najvišja

stopnja skupnega davka, predvidena za blago, ki ga vsebuje pošiljka. Če je v pošiljki tudi blago, ki ni podvrženo skupnemu davku, naj se ne uporablja za njo ta postopek. Če ne izroči uvoznik originalnega računa ali ne prijavi vrednosti blaga ali če je carinarnica mnenja, da je vrednost po računu ali prijavi očitno prenizka, naj vzame carinarnica za davčno osnovo običajno vrednost podobnega blaga v državi.

(4) Pri uvozu po pošti naj se vzame za najmanjšo vrednost desetkratni znesek pripadajočih carinskih davščin in če je blago prosto carine, toda ne tudi skupnega davka, po vrednosti, ki jo označi prejemnik blaga. V tem primeru se ne sme izročiti blago prejemniku, dokler ne navede vrednosti.

(5) Izjemoma se bo glede potniške prtljage plačeval davka, po vrednosti, ki jo označi prejemnik blaga. V podvrženo splošni (1%) ali stopnji skupnega davka, na carinarnicah z 10% carinskih davščin.

(6) V ostalem veljajo za skupni davek, ki se plačuje v carinarnicah, obstoječi carinski predpisi, zlasti pa glede plačevanja, odloga, zavarovanja, zastaranja, kazni, pritožbenega in kazenskega postopka. Vplačani davek pošiljajo centralne carinske blagajne po preteku vsakega meseca glavni državni blagajni.

(7) Od skupnega davka se oproščajo na carinarnicah:

1. uvoz blaga, oproščenega carine (čl. 9. zakonskega predloga o splošni carinski tarifi), izvzemši primer, predviden v § 12. (3);

2. blago, ki je po členu 10. zakonskega predloga o carinski tarifi oproščeno carine, kadar se začasno uvozi s pogojem, da se v določenem roku zopet izvozi;

3. blago, ki je bilo uvoženo iz inozemstva z namenom, da se predela, popravi, obdela ali dovrši, v kolikor se v določenem roku zopet izvozi, odnosno blago, ki je bilo z istim namenom izvoženo v inozemstvo (člen 11. zakonskega predloga o splošni carinski tarifi);

4. blago iz inozemstva, za katero je v carinski tarifi predvidena oprostitve carinskih davščin, v kolikor ni namenjeno za nadaljnjo prodajo.

§ 5.

(1) Skupni davek, ki se plača za predmete, ki so podvrženi državni trošarini, se izterjuje hkratu z dotično državno trošarino. V vsem ostalem, pa tudi glede prestopkov, kazni in kazenskega postopka, veljajo tudi za skupni davek na državne trošarinske predmete zmiselno določbe zakona o državni trošarini.

(2) Vplačane vsote skupnega davka na državne trošarinske predmete se polagajo in zaračunavajo pri pristojnih davčnih upravah posebej.

§ 6.

(1) Ostali obvezanci skupnega davka na blago, izdelano ali predelano v državi, izvzemši one, katerim se določa osnova po § 7., so dolžni vplačevati tekom leta pri pristojni davčni upravi toliko, kolikor odgovarja davku podvrženim prometom, izvršenim v času minulega meseca. Višina vplačil se lahko ravna po vplačilih v gotovini in menicah, ali po napravljjenih računih. Izbrani način plačevanja je treba prijaviti pristojni davčni upravi pred začetkom vsakega leta (§ 8.). Izbrani način vplačevanja se tekom leta ne more menjati. V primeri plačevanja z vplačilom v gotovini in menicah, se mora izvršiti plačilo davka najpozneje čez 20 dni, v primeru plačevanja davka po napravljjenih računih pa najpozneje

čez 50 dni po preteku vsakega meseca. Ob vplačilu je treba po predpisanem obrazcu prijaviti čas (mesec) in promet, za katera se vrši plačilo, kakor tudi davčne stopnje in njim odgovarjajoči promet.

(2) Najpozneje čez mesec dni po preteku vsakega leta (§ 8.) so dolžni taki obvezanci predložiti pristojni davčni upravi po predpisanem obrazcu prijavo o celokupnem prometu v preteklem letu.

(3) Po preteku roka za prijavo (odst. 2.) izda davčna oblast sama odlok o odškodnini, ki jo mora plačati obvezanec, če v prijavi ugotovi nepravilnosti ali netočnosti ali nezadostna mesečna vplačila, ali kadar prijava sploh ni bila izročena. Odškodnina se zahteva z obrazloženim plačilnim nalogom, proti kateremu sme obvezanec vložiti pritožbo na finančno direkcijo v roku 30 dni od dneva vročitve.

(4) Ugotovljena predplačila se vračunavajo v davek za naslednje leto, če obvezanec ne zahteva povračila.

(5) V vsem ostalem, kakor tudi glede pregreškov, kazni in kazenskega postopka, veljajo tudi za te obvezance zmiselno določbe zakona o neposrednem davku.

§ 7.

(1) Osebe, omenjene v prvem stavku § 9. (2) b), ki niso primorane voditi knjige o opravljenem prometu, morajo po preteku vsakega davčnega leta, in sicer na splošen poziv predložiti hkratu s prijavo pridobnine predpisane prijave glede v preteklem letu davku na poslovnih prometih podvrženih poslov. Davčno osnovo onih oseb določa pristojni davčni odbor istočasno z osnovo pridobnine, davek pa odmerja pristojna davčna uprava, ki uporablja na določeno osnovo za promet z onim blagom, ki ni podvrženo skupnemu davku, splošno (1%) stopnjo, za promet z blagom, podvrženim skupnemu davku, pa dotične v tarifi označene stopnje skupnega davka po dotičnih vrstah blaga.

(2) Pri vsem ostalem postopku glede odmere, pritožbe, dospelosti, eksekucijske izterjave, zastaranja, odloga in kazenskega postopka veljajo za te obvezance zmiselno določbe zakona o neposrednem davku.

§ 8

Kot davčna osnova za skupni davek davčnih obvezancev, omenjenih v §§ 6. in 7. se smatra vse, kar se v teku enega koledarskega leta prejme kot odškodnina za izvršene dobave in usluge. Namesto koledarskega leta sme davčna oblast na prošnjo davčnega obvezanca dovoliti, da se upošteva poslovno leto.

§ 9.

(1) V knjigah o opravljenem prometu ni treba voditi evidence o sledečih predmetih:

a) o prometu z onim blagom, ki je bilo uvoženo iz inozemstva in za katero se ob uvozu plača skupni davek za izenačenje (§ 2., 4);

b) o prometu z onim domačim blagom, za katerega je že plačan skupni davek od druge z uredbo (§ 1.) označene osebe.

(2) Od vodenja posebne knjige o opravljenem prometu se oproščajo oni davčni obvezanci:

a) ki vodijo po trgovskih načelih urejene poslovne knjige, iz katerih je mogoče razvideti in določiti vse podatke, ki so potrebni za določanje davku podvrženega predmeta;

b) kojih celokupni promet (vrednost uslug) v preteklem letu ne presega 360.000 dinarjev. Vendar pa morajo, če so taka podjetja podvržena družbenemu davku ali če se smatrajo za industrijska, voditi knjigo o opravljenem prometu brez ozira na obseg prometa.

(3) Mesto knjige o opravljenem prometu mora proizvednik predmetov, podvrženih državni trošarini, glede prometa s temi predmeti, vpisovati potrebne podatke za ta davek v beležnice, predpisane za državno trošarino.

§ 10.

(1) Davčni obvezanci in njih nameščenci so dolžni predložiti davčni oblasti na zahtevo knjigo o opravljenem prometu, za poslovno delo pa ji dovoliti tudi vpogled in pregled knjige o opravljenem prometu, kakor tudi lastnih poslovnih knjig, beležnic in listin. Ista obveznost velja tudi za vsakega drugega, čigar poslovne knjige, beležnice in listine so važne za določanje osnove temu davku podvrženih oseb ter pogojev za zahtevano odškodnino skupnega davka.

(2) Organi davčnih oblasti smejo med delovnim časom kadarkoli vstopiti in pregledati poslovne prostore davčnega obvezanca, da se prepričajo o pravilnem izvajanju določb tega zakona in po njem izdanih naredb in uredb.

§ 11.

Za neplačani skupni davek in kazen jamči temu davku podvrženo blago, ki je v posesti osebe, obvezana na plačilo skupnega davka.

§ 12.

(1) Izvoznikarju-trgovcu se lahko v celoti ali delno povrne davek na blago, izvoženo v inozemstvo, in sicer po naslednjih določbah:

1. kadar izvoznikar-trgovec izvozi v neizpremenjenem stanju blago, ki ga je uvozil iz inozemstva, ne da bi izkoristil postopka po čl. 11. zakonskega predloga o splošni carinski tarifi, se mu vrne davek v onem znesku, ki nastane, kadar se na ono vrednost blaga, po kateri je plačan davek ob uvozu, uporabi davčna stopnja, predvidena za promet v državi. Izvozna odškodnina za davek, ki je bil plačan na proizvodni material, pa se določi posebej po določbah § 13.;

2. kadar izvoznikar-trgovec izvozi v neizpremenjenem stanju v inozemstvo blago, ki ga je nabavil neposredno od proizvednika v državi, se mu vrne oni znesek davka, ki ga je proizvednik dokazano in izrečno na njega prevajal (§ 3., 2);

3. kadar izvoznikar-trgovec izvozi v inozemstvo v neizpremenjenem stanju blago, ki ga je kupil v državi od drugega trgovca, a ne od proizvednikov, se mu vrne na račun dokazano in izrečno od proizvednika na njega prevajenega davka oni znesek, ki nastane, če se na 75% za blago plačane cene uporabi davčna stopnja, predvidena za promet s takim blagom v državi.

(2) Smatra se, da je blago ostalo v neizpremenjenem stanju tudi tedaj, ko se podjemajo na njem dela radi sortiranja, čiščenja, vzdrževanja, zavijanja in slična dela, ki se ne morejo smatrati za obdelavo in predelavo blaga samega.

(3) Za domače blago, ki je bilo izvoženo v inozemstvo in se od tam vrača (čl. 9., t. 24. zakonskega predloga o splošni carinski tarifi) in za katero je bilo ob izvozu že odobreno povračilo davka, je treba ob uvozu

prej odobreno povračilo v carinarnici poravnati z vplačilom celotnega davka za izenačenje.

(4) Trgovsko povračilo smejo zahtevati v teku šestih mesecev po izvršenem izvozu samo osebe (izvozniki), ki vodijo po določbah § 9. knjige prometa, oziroma mesto njih predpisano poslovno knjigovodstvo (§ 9., odstavek 2. a). Povračilo se zahteva v primeru odst. (1), t. 1., pri izvoznih carinarnicah; v primeru odst. (1), t. 3., pri pristojni davčni upravi. Če je bilo blago kupljeno neposredno pri proizvozniku (odst. (1), t. 2.), se zahteva povračilo pri njem na osnovi dokumentirane in po predpisih dane izjave o izvršenem izvozu dotičnega blaga.

§ 13.

(1) Minister za finance sme za izvestne vrste blaga z uredbami dovoljevati ob izvozu v celoti ali delno tudi povračilo onega dela davka, s katerim je bilo izvozno blago obremenjeno in ki se nanaša na proizvodni material, sestavne dele, pomožne snovi itd., uporabljene za izdelavo izvoženega blaga (izvozno povračilo). Izvozno povračilo se praviloma giblje v višini razlike med stopnjo za promet v državi in stopnjo davka za izenačenje, a se more tudi posebej določiti. Osnova izvoznega povračila je cena po izvozni fakturi brez stroškov zavarovanja in prevoza, ob pomanjkanju te cene pa vrednost blaga v prometu na debelo.

(2) Izvozno povračilo se sme priznati tudi za blago, uvoženo s pogoji čl. 11. zakonskega predloga o carinskih tarifih, ko se izvozi v predelanem stanju.

(3) Izvozno povračilo po prejšnjem odstavku se ne more odobriti za one izvozne pošiljke:

1. za katere bo z uredbo izrečno določeno, da se davek ne vrača;
2. ki so uvožene ali izvožene s pogoji člena 10. zakonskega predloga o carinskih tarifih;
3. ki vsebujejo blago, ki je bilo poprej uvoženo iz inozemstva, a ob uvozu ni bilo podvrženo davku in se v neizpremenjenem stanju zopet izvozi;
4. ki so došle iz inozemstva neobdavčene v carinska skladišča in se iz njih zopet izvozijo v inozemstvo.

(4) Povračilo plačanega davka, ki je predvideno v tem paragrafu, se sme priznati samo onim izvoznikom, ki vodijo knjigo o opravljenem prometu, odnosno mesto nje predpisano poslovno knjigovodstvo (§ 9.). Oni morejo določeno izvozno povračilo s potrebnimi dokazi zaračunati v svoj dolg na davku na poslovni promet za oni mesec, v katerem je bil izvoz izvršen. Če presega povračilo davčni dolg dotičnega meseca, se lahko prebitek zaračuna v davčni dolg naslednjih mesecev ali zahteva najpozneje v šestih mesecih po izvršenem izvozu povračilo v gotovini preko pristojne davčne uprave.

§ 14.

(1) Skupni davek po tem zakonu so dolžne plačati brez ozira na kakršnekoli ugodnosti ali oprostitve, predvidene v zakonu o davku na poslovni promet, vse one osebe, ki bodo v uredbah (§ 1., odst. 2.) o skupnem davku predvidene kot plačniki skupnega davka.

(2) Vendar se ne bo, da ostane v veljavi tudi pri skupnem davku oprostitev poljedelcem glede prometa z njihovimi osnovnimi proizvodi (čl. 8., t. 2. a zakona o davku na poslovni promet), pri določanju prometnih faz

in odgovarjajoče stopnje skupnega davka jemal v račun dotični promet. Poljedelec se z uredbami po § 1., odst. 2. tega zakona nikakor ne sme označiti za plačnika skupnega davka za njegove osnovne proizvode.

§ 15.

Vse določbe zakona o davku na poslovni promet z dne 31. januarja 1922. se ukinjajo, v kolikor so v nasprotju z določbami tega zakona. Minister za finance se pooblašča, da izda po tem zakonu prečiščeno besedilo zakona o davku na poslovni promet iz leta 1922.

§ 16.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se objavi v »Službenih novinah«, dan njegove uporabe pa bo določil minister za finance z naredbo.

Beograd, 12. julija 1930.

Aleksander s. r.

Minister za finance:

dr. S. Švrljuga s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat.

čuvár državnega pečata:

minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

164.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega zastopnika ministra za zunanje posle, Našega ministra brez portfelja, Našega ministra pravde in Našega ministra za trgovino in industrijo ter po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o konvenciji o trgovini in plovitbi med kraljevino Jugoslavijo in republiko Estonijo, sklenjeni v Beogradu dne 1. februarja 1928., ki se glasi:*

§ 1.

Odobrava se in zakonsko moč dobiva konvencija o trgovini in plovitbi med kraljevino Jugoslavijo in republiko Estonijo, sklenjena v Beogradu dne 1. februarja 1928., ki se glasi v prevodu:

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 19. avgusta 1930., št. 188/LXIX.

Konvencija

o trgovini in plovitbi, sklenjena med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Estonijo.

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev in vlada republike Estonije, enako prešinjena z željo podpirati in razširiti gospodarske odnose med obema svojima državama, sta se odločila skleniti konvencijo o trgovini in plovitbi in sta imenovala v ta namen za svoja pooblaščenca, in sicer:

kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev:

gospoda doktorja Vojislava Marinkovića, Svojega ministra za zunanje posle;

Vlada republike Estonije:

gospoda Otona Strandmana, svojega izrednega poslanika in pooblaščenega ministra v Varšavi, ki sta se, ko sta izmenjala svoja pooblastila, spoznana v dobri in predpisani obliki, sporazumela o tem:

Člen I.

Med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in Estonijo bodi polna in popolna svoboda trgovine.

Stranki pogodnici se zavezujejo, da ne bosta ovirali vzajemne trgovine obeh držav z nikakimi uvoznimi ali izvoznimi prepovedmi.

Izjeme od tega pravila so dopustne, kolikor bi se uporabljale na vse države, ki so v istovetnih razmerah, samo tedaj, ako se odredé:

1. z ozirom na vojni material;
2. iz razlogov državnega zavarovanja in javne varnosti;
3. kot ukrep sanitarne policije in z namenom zaščititi živali in koristnih rastlin zoper bolezni, škodljiv mrčes in zajedavce, vse to po mednarodnih načelih, usvojenih o tem vprašanju;
4. z ozirom na državne monopole, ki so sedaj v veljavi ali ki bi se ustanovili v bodoče;
5. z namenom, da se na tuje blago uporabijo prepovedi ali omejitve, izdane z notranjimi odredbami z ozirom na proizvodnjo, prodajo, potrošnjo ali prevoz v notranjost domačega blaga iste vrste.

Člen II.

Blago ene izmed strank pogodnic, ki se uvaža na ozemlja druge stranke, bodisi, da je namenjeno za potrošnjo, bodisi v hrambo v antrpoe, bodisi za ponovni izvoz ali prevoz (tranzit), je podvrženo istemu postopanju in ni zavezano večjim ali drugim carinam, taksam, sirtaksam, davkom in drugim dokladam, nego so tisti, katerim je zavezano blago naroda, uživajočega največjo ugodnost.

Načelo največje ugodnosti se nanaša na znesek, na jamstvo in na pobiranje uvoznih in drugih davščin, istotako pa tudi na carinske formalnosti in njih uporabo, na postopke preizkušanja in analize blaga, na pogoje plačevanja carin in drugih davščin, na klasifikacijo blaga, na tolmačenje carinskih tarif in na postopanje z blagom, ki je monopolski predmet.

Prav tako se vsaka ugodnost, znižanje ali olajšava, ki se je priznala ali ki bi se pozneje priznala blagu katerekoli tretje države, razširi takoj in brez kompenzacije na blago druge stranke pogodnice.

Člen III.

Državljeni vsake izmed strank pogodnic imajo pravico, če se ravna po državnih zakonih, nastopati pred sodišči na vseh stopnjah pravosodja, bodisi, da tu vložijo tožbo, bodisi da tu branijo svoje pravice. Prav tako morejo v vseh instancah uporabljati odvetnike, zastopnike ali agente, pooblašcene po državnih zakonih, in uživajo v tem oziru iste pravice in ugodnosti kakor domačini.

Člen IV.

Gledé postopanja s trgovskimi potniki in agenti bosta stranki pogodnici uporabljali v popolnosti načelo naroda, uživajočega največjo ugodnost.

Ako so trgovski potniki in agenti kake tretje države oproščeni davkov v eni izmed strank pogodnic, sme druga stranka to oprostitev zahtevati edino pod pogojem vzajemnosti.

Člen V.

Stranki pogodnici bosta uporabljali vzajemno načelo naroda, uživajočega največjo ugodnost, na ladje in njihove tovore, ki pridejo v pristanišče strank pogodnic, tako gledé davščin in taks, kakor tudi glede pristajanja, bivanja v pristanišču, nakladanja in razkladanja blaga.

Člen VI.

Smatralo se ne bo, da nasprotujejo načelu postopanja z narodom, uživajočim največjo ugodnost, ki je osnova te konvencije, ugodnosti, oprostitve in olajšave, nižje omenjene, in sicer:

a) Olajšave, ki so se dale ali ki bi se dale mejnim državam zato, da se olajša krajevni promet v enem ali v drugem obmejnem pasu.

b) Olajšave, ki jih je ena izmed strank pogodnic priznala ali ki bi jih priznala kaki tretji državi na podstavi carinske ali gospodarske unije, ki že velja ali ki bi se sklenila v bodoče.

c) Ugodnosti oprostitve ali olajšave, ki jih bo Estonija priznala Finski, Letonski in Latviji po posebnem sporazumu. Isto velja tudi za olajšave, ki bi jih Estonija mogla dati zvezi socijalističnih sovjetskih republik na podstavi specialnih pogodb ali carinskih sporazumov.

Vendar pa se razume, da se more kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev takoj posluževati istih ugodnosti, ako bi jih Estonija dala kaki tretji državi, ki spreduje ni navedena.

Člen VII.

Ta konvencija dobi obvezno moč po izmenjavi ratifikacij, ki se opravi v Vršavi, in ostane v veljavi, dokler se ne zamenja z definitivno pogodbo. Ako bi pa ena izmed strank pogodnic hotela odpovedati to konvencijo, bo morala svojo namero priobčiti drugi stranki pogodnici; potem prestane konvencija veljati po izteku treh mesecev, računa od dne priobčitve te odpovedi.

V potrditev tega sta pooblaščenca obeh strank pogodnic podpisala to konvencijo in pritiskala nanjo svoja pečata.

Stavljeno v Beogradu v dveh originalnih francoskih izvodih, dne 1. februarja tisočdevetstoosem in dvajsetega leta.

M. P.

Dr. V. Marinković s. r.
O. Strandman s. r.

V trenutku, ko sta podpisana pooblaščenca pristopila k podpisu konvencije o trgovini, sklenjene na današnji dan med kraljevino Srbom, Hrvatov in Slovencev in republiko Estonijo, sta podala te-le izjavi:

K členu I.

Ukrepi, ki bi jih ukrenila ena ali druga stranka pogodnica z namenom kontroliranja zdravstvenosti in kakovosti proizvodov, ki se izvažajo, in istotako zaradi olajšanja uporabe omenjene kontrole, se ne bodo smatrali, da nasprotujejo določilom, določenim v členu I.

K členu III.

Razume se, da se določila člena III., po katerih imajo državljani obeh strank pogodnic pravico nastopati pred sodišči, ne uporabljajo na brezplačno pravno pomoč, na oprostitev od varščine (kavcije), »judicatum solvi«, na upravljanje premične dedščine in na položaj upnikov v primeru bankrotstva in te stvari se bodo morale razpravljati na osnovi vzajemnosti ali s posebno pogodbo o pravni pomoči.

Ta zapisnik, ki se smatra za sestavni del konvencije, na katero se nanaša, je sestavljen v dveh originalnih francoskih izvodih v Beogradu, dne 1. februarja tisočdevetstooseemindvajsetega leta.

Dr. V. Marinković s. r.
O. Strandman s. r.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se izpolnijo določila člena 7. omenjene konvencije in ko bo razglašen v »Službenih novinah«.

Priporočamo Našemu ministru pravde, naj ta zakon razglasi, Našemu ministru za zunanje posle in Našemu ministru za trgovino in industrijo, naj skrbita za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, 18. dne februarja 1930.

Videl	Aleksander s. r.
in pritisnil državni pečat,	Predsednik
čuvar državnega pečata,	ministrskega sveta,
minister pravde	minister
dr. M. Srškić s. r.	za notranje posle,
	častni adjutant
	Njegovega Veličanstva
	kralja,
	divizijski general
	Peter Živković s. r.
	Zastopnik ministra za zuna-
	nje posle, minister brez
	portfelja
	dr. K. Kumanudi s. r.
	Minister pravde
	dr. M. Srškić s. r.
	Minister
	za trgovino in industrijo
	Juraj Demetrović s. r.

Pripomba: Radifikacijski instrumenti so se izmenjali v Talinu, 8. dne avgusta 1930.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle Pov. štev. 15674/30.

Uredbe osrednje vlade.

165.

Na podstavi § 51. zakona o ureditvi ministrstva za zunanje posle in diplomatskih in konzularnih zastopništev kraljevine Jugoslavije v inozemstvu z dne 25. marca 1930, ter v soglasju s predsednikom ministrskega sveta predpisujem to-le

Uredbo

o letnem odmoru, odsotstvu, bolovanju in ugotavljanju zdravstvenega stanja uradnikov in uslužbencev ministrstva za zunanje posle in diplomatsko-konzularnih zastopništev v inozemstvu.*

Vrste odsotstvovanja.

Člen 1.

- I. Letni odmor;
- II. odsotnost po privatnem poslu;
- III. bolovanje.

I. Letni odmor.

Člen 2.

Uslužbenici ministrstva za zunanje posle ter diplomatskih in konzularnih zastopništev v inozemstvu imajo vsako leto pravico do odmora.

Dolgost odmora je:

a) Za uradnike:

ki imajo do 5 let službe	10 dni
> > > 15 > >	20 >
> > > 25 > >	30 >
> > > čez 25 > >	40 >

b) Za zvaničnike in služitelje:

ki imajo do 5 let službe	8 dni
> > > 15 > >	12 >
> > > 25 > >	20 >
> > > čez 25 > >	25 >

Kot merilo za sprednje roke se morajo vzeti leta, ki se računajo za pokojnino.

Člen 3.

Prijave za zakoniti odmor se predložijo po pravilu v začetku leta.

Načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu odloči, upošteva potrebo službe in željo podrejenih mu uslužbencev, kdaj uporabi kateri izmed njih svoje odsotstvo.

Za pomočnike ministra, načelnike in šefe zastopništev v inozemstvu odloči minister za zunanje posle, upo-

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 7. avgusta 1930. št. 178/LXVI.

števa je potrebo službe in njihovo željo, kdaj uporabijo svoj letni odmor.

Razpored letnega odmora se priobči uslužbencem v enem mesecu po predloženih prijavah in to najdalj do dne 1. marca dotičnega leta tako, da obvesti za šefe konzularnih zastopništev upravni oddelek obenem tudi poslaništvo na čigar področju je dotično zastopništvo.

Uslužbenec, ki želi dobiti izpremembo v razporedu letnega odmora, mora vložiti prijavo o tem najmanj mesec dni prej, ko namerava začeti izkoriščati svoj letni odmor.

II. Odsotnost po privatnem poslu.

Člen 4.

Odsotnost po privatnem poslu, daljšo od 40 dni, dovoljuje minister.

Odsotnost po privatnem poslu izpod 40 dni dovoljuje starešina, ki ga minister za to določi.

Odsotnost po privatnem poslu do 5 dni dovoljuje načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu.

Za sprednja odsotstva se prosi pismeno; o danem dovoljenju se mora obvestiti načelnik upravnega oddelka.

Načelnik oddelka sme dovoliti odsotnost do 48 ur uslužbencu, ki dela v njegovem oddelku, in sicer na ustno željo, izraženo po uradniku, ki stoji na čelu odseka. Te kratke odsotnosti se morajo vpisovati v knjigo odsotnosti, ki se nahaja v personalnem odseku.

Člen 5.

Uslužbenka, ki je na porodu, ima pravico do odsotnosti 30 dni po določilu člena 113. zakona o uradnikih. Dan, od katerega začne teči ta odsotnost, mora načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu javiti načelniku upravnega oddelka.

III. Bolovanje.

Člen 6.

Ako je uslužbenec iz zdravstvenih razlogov zadržan priti na službo, mora takoj, najdalje pa v 48 urah, obvestiti o tem svojega neposrednjega starešino in opravičiti svoj izostanek, na zahtevanje pa predložiti tudi zdravniško potrdilo.

Ako bi izostanek iz razloga obolenosti trajal čez tri dni, obvesti starešina o tem kratkim potom upravni oddelek.

Načelnik oddelka sme obolelemu uslužbencu, ako so dani upravičeni razlogi, poslati zdravnika, ki ga določi minister za zunanje posle, da konstatira njegovo zdravstveno stanje.

Istotako sme šef zastopništva v inozemstvu v ta namen poslati zdravnika, ki ga on izbere.

Člen 7.

Uslužbenec, kateremu je potrebno odsotstvovanje od službe zaradi zdravljenja, more dobiti bolovanje, kadar prosi zanj in predloži zdravniško potrdilo, da mu je potrebno.

Bolovanje do 8 dni dovoljuje na osnovi potrdila enega zdravnika; bolovanje čez 8 dni, na osnovi potrdila dveh zdravnikov, tako, da sme načelnik oddelka usluž-

benec prosi za bolovanje, predhodno dati pregledati po zdravniku ali v izjemnih primerih po zdravniški komisiji.

Člen 8.

Bolovanje do 8 dni dovoljuje načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu. Bolovanje od 8 do 40 dni dovoljuje starešina, ki ga za to določi minister. Bolovanje, daljše od 40 dni, dovoljuje minister sam.

O vsakem bolovanju se obvesti upravni oddelek.

Ugotavljanje zdravstvenega stanja.

Člen 9.

Stanje zdravja oseb, ki želé stopiti v službo ministrstva za zunanje posle, se ugotavlja po predpisih zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

Kadar uslužbenec diplomatsko-konzularnega zastopništva v inozemstvu zaradi bolezni prosi za upokožitev, mora biti komisija sestavljena iz treh zdravnikov, ki jih za ta namen z odobrenjem ministra za zunanje posle odredi šef zastopništva.

Za uslužbence v ministrstvu za zunanje posle veljajo v sličnem primeru predpisi zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

Obča določila.

Člen 10.

Prošnja za odsotnost in bolovanje se vloži po neposrednjem starešini, ki da svoje mnenje o njej, ko jo pošlje višjemu starešini, in predlaga, kako se nadomesti odsotni uslužbenec.

Člen 11.

Načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu mora obvestiti upravni oddelek o dnevu začetka in o dnevu izteka vsakega odsotstvovanja.

Člen 12.

Uslužbenec, ki prekorači odsotstvovanje, mora to takoj opravičiti pred načelnikom, oziroma pred šefom zastopništva v inozemstvu. Ako bi to prekoračenje znašalo več ko tri dni ali ako bi ga uslužbenec ne mogel opravičiti, obvesti načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu o tem načelnika upravnega oddelka.

Člen 13.

Ležanje, odsotnost po privatnem poslu in bolovanje sme minister prekiniti, ako to zahteva služba.

Člen 14.

Odločba, s katero se dovoljuje zahtevana odsotnost, bolovanje ali odmor, mora obsegati tudi določilo o tem, kako se nadomesti odsotni uslužbenec.

Člen 15.

Odsotstva, bolovanja in odmori se zapisujejo v uslužbenski list.

Člen 16.

Preden odide uslužbenec na bolovanje, odmor ali odsotnost, mora priobčiti upravnemu oddelku, kje na-

merava prebiti dovoljano bolovanje, odmor ali odsotnost, in naznaniti naslov, na katerega se more, za primer potrebe, občevati z njim.

Uslužbenec, ki pride po uradnem ali privatnem poslu v kraljevino, mora v 48 urah naznaniti svoj naslov upravnemu oddelku.

Člen 17.

Ta uredba stopi v veljavo z dnem objave v službenih novinah; tedaj prestanejo veljati vse odredbe, ki bi bile v nasprotju s to uredbo.

V Beogradu dne 31. julija 1930. U. Pr. Pov. št. 2520.

Minister za zunanje posle:
Dr. V. Marinković s. r.

166.

Na podstavi §§ 20. in 51. zakona o ureditvi ministrstva za zunanje posle in diplomatskih in konzularnih predstavništev kraljevine Jugoslavije v inozemstvu z dne 25. marca 1930. ter v soglasju s predsednikom ministrskega sveta predpisujem to-le

Uredbo

o ocenjevanju uradnikov in uslužbencev ministrstva za zunanje posle ter diplomatskih in konzularnih zastopništev.*

Člen 1.

Uslužbenici ministrstva za zunanje posle ter diplomatskih ter konzularnih zastopništev se ocenjujejo po določilih te uredbe enkrat na leto.

Člen 2.

Diplomatsko-konzularni uradniki prve, druge a) in druge skupine prve kategorije se ne ocenjujejo.

Člen 3.

Za ocenjevanje uslužbencev služi kvalifikacijski list, ki mora obsegati naslednje podatke:

1. O vedenju v službi in zunaj nje. 2. O strokovni izobrazbi. 3. O marljivosti v službi. 4. O zanesljivosti v službi. 5. O tem, kakšno vrsto poslov je opravljal in s kakšnim uspehom. 6. O tem, za katero vrsto poslov se more uslužbenec posebno priporočiti.

Kvalifikacijski listi so tajni in tvorijo poverljive dosjeje o vsakem uslužbencu posebej, ki se čuvajo v arhivu sjeje o vsakem uslužbencu posebej, ki se čuvajo v arhivu

Člen 4.

Načelniki oddelkov, oziroma šefi zastopništev v inozemstvu morajo v teku leta pisati poseben kvalifikacijski list o vsakem svojem uslužbencu, ga popolnjevati na koncu meseca junija in decembra in ga dostaviti upravnemu oddelku najdalje do dne 15. januarja vsakega leta.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 7. avgusta 1930., št. 178/LXVI.

Na koncu lista mora načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu zapisati svoje obče mnenje in predlog za oceno uslužbenca.

Popolnjeni kvalifikacijski listi so strogo poverljivi in se dostavljajo ministrstvu v zapečatenem ovitku z označbo: »kvalifikacijski list — strogo poverljivo«. Odpreti jih sme samo načelnik upravnega oddelka.

Člen 5.

Kraljevski poslaniki morajo popolnjevati kvalifikacijski list šefov konzularnih zastopništev, ki se nahajajo na njihovem področju.

Po prejemu teh kvalifikacijskih listov jih dostavi načelnik upravnega oddelka v zapečatenem ovitku načelnikom političnega, konzularno-gospodarskega in pravnega oddelka, ki jih morajo dopolniti s svojimi pripombami in podpisati.

S tako dopolnjenimi listi se postopa v vsem tako, kakor tudi z ostalimi kvalifikacijskimi listi.

Člen 6.

Kvalifikacijske liste stalnih delegatov, diplomatskih agentov, odpravnikov poslov, kakor tudi šefov konzularnih zastopništev v državah, v katerih poslanik ni akreditiran ali je odsoten, popolnjujejo skupno načelniki političnega, konzularno-gospodarskega in pravnega oddelka.

S tako popolnjenimi listi se postopa v vsem tako kakor z ostalimi kvalifikacijskimi listi.

Člen 7.

Kvalifikacijske liste načelnikov oddelkov popolnjuje prvi pomočnik, oceno pa daje minister.

Člen 8.

Ako se v teku leta načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu premesti, mora pred svojim odhodom vpisati svoje opazke v kvalifikacijski list vsakega podrejenega mu uslužbenca in staviti svoj predlog za oceno brez ozira, koliko časa je bil njegov starešina, vse to pa dostaviti upravnemu oddelku.

Prav tako mora načelnik oddelka, oziroma šef zastopništva v inozemstvu popolniti kvalifikacijski list vsakega podrejenega mu uslužbenca, ki se premesti na drugo službo, in staviti svoj predlog za oceno ter vse to dostaviti upravnemu oddelku istočasno z aktom razrešitve.

Opazke načelnika oddelka, oziroma šefa zastopništva v inozemstvu, kakor tudi pripravljalne beležke za ocenjevanje uslužbencev se morajo imeti v osebni arhivu starešine.

Člen 9.

Minister sestavi s svojo odločbo dne 1. januarja vsakega leta dve komisiji za oceno uslužbencev na prvi in drugi stopnji. Vsaka komisija sestoji iz predsednika, dveh članov in zapisnikarja.

Predsednik komisije na prvi stopnji je drugi pomočnik, člana pa sta dva načelnika.

Predsednik komisije na drugi stopnji je prvi pomočnik, člana pa sta dva načelnika, ki nista sodelovala v delu komisije.

Ako je predsednik komisije ali kak član zadržan, mu določi minister s svojo odločbo namestnika. Ako se

predsednik nadomešča, predseduje najstarejši član komisije.

Zapisnikar ene in druge komisije je šef personalnega odseka ali njegov namestnik.

Člen 10.

Dolžnost članov komisije za oceno uslužbencev je obvezna, člani se ne morejo sami izvzemati, niti ne morejo uslužbenci zahtevati njihovo izločitev, razen v primeru takih odnošajev med člani komisije in osebo, ki se ceni, zaradi katerih se tudi redni sodniki izločajo.

Osebe, o katerih oceni se odločuje, se ne morejo udeleževati dela komisije kot namestniki ali zapisnikarji.

Člen 11.

Komisija za oceno uslužbencev odloča polnoveljavno samo, ako so navzoči vsi njeni člani ali njihovi namestniki. O delu komisije se piše zapisnik, ki ga podpišejo vsi navzoči člani in zapisnikar. Odloča se z večino glasov. Zapisnikar nima pravice posvetovanja niti pravice glasovanja.

Člen 12.

Komisija ocenjuje uslužbenca na osnovi kvalifikacijskega lista in svojega lastnega spoznanja.

Odločba komisije se mora glasiti, da je uslužbenec: »odličen« ali »prav dober« ali »dober« ali »slab«.

Komisija mora oceno »slab« obrazložiti.

Člen 13.

Komisija na prvi stopnji mora do konca februarja dovršiti ocenjevanje vseh uslužbencev in poslati odločbe o ocenah načelniku upravnega oddelka. Načelnik upravnega oddelka dostavi ocene pristojnim načelnikom oddelkov, oziroma šefom zastopništev v inozemstvu, da jih vzamejo na znanje in priobčijo na revers ocenjenim uslužbencem ter potrdilo o tem vrnejo. V primeru ocene »slab«, se mora uslužbencu priobčiti tudi obrazložitev komisije.

Zgoraj omenjeni starešine morajo izvršiti prednja obvestila v 8 dneh po prejemu ocene. Ako je uslužbenec odsoten, se mu ocena priobči v gornjem roku od dne povratka na službo.

Člen 14.

Ocene komisije, ki se dostavljajo ocenjenim uslužbencem, podpisuje načelnik upravnega oddelka.

Ocene načelnikov, ki jih izda minister sam, podpisuje on osebno in jih dostavi ocenjenim načelnikom na revers po načelniku upravnega oddelka.

Člen 15.

Zoper ocene, ki jih daje minister načelnikom oddelkov, imajo ti načelniki pravico pritožbe v petih dneh po obvestitvi. Pritožba se predloži neposredno ministru.

Zoper odločbe komisije na prvi stopnji se more pritožiti samo uslužbenec, ki je nezadovoljen z oceno, in sicer v petih dneh po obvestitvi.

Pritožba se predloži upravnemu oddelku po uslužbenčevem starešini. V treh dneh mora upravni oddelek to pritožbo poslati komisiji, ki odloči na drugi stopnji.

Člen 16.

Ako komisija na drugi stopnji smatra, da pritožba ni vložena pravočasno, jo zavrne kot nepravočasno. V nasprotnem primeru jo vzame v oceno ter odločbo na prvi stopnji potrdi ali predružači. V obeh primerih mora komisija odločiti v tridesetih dneh potem, ko je prejela pritožbo in vrniti z vsemi spisi upravnemu oddelku, ki jo priobči pritožniku po pristojnem uradu, v katerem je na službi.

Ako komisija na drugi stopnji ne usvoji razlogov pritožbe in potrdi prvotno oceno »slab«, mora obrazložiti to svojo odločbo.

Člen 17.

Kadar odločba o oceni uslužbenca postane dokončna, skrbi načelnik upravnega oddelka, da se vpiše v uslužbenški list vsakega ocenjenega uslužbenca.

Člen 18.

Načelniki oddelkov, oziroma šefi zastopništev v inozemstvu, ki ne bi postopali v vsem in pravočasno po predpisih te uredbe, odgovarjajo disciplinsko.

Člen 19.

Uslužbenci, ki so bili v teku leta za disciplinski prestop kaznovani, se za ta čas ne morejo oceniti z oceno »odličen«.

Člen 20.

Ta uredba stopi v veljavo od dne razglasitve v »Službenih novinah«; od tega dne prenehajo vsi prejšnji predpisi o ocenjevanju uslužbencev ministrstva za zunanje posle ter diplomatskih in konzularnih zastopništev.

V Beogradu, dne 31. julija 1930. U. Pr. Pov. št. 2518.

Minister za zunanje posle:
Dr. V. Marinković s. r.

167.

Odločba

o izpremembi prvega odstavka § 13. uredbe o organizaciji ministrstva za promet in prometne službe.*

Na podstavi § 66. uredbe o organizaciji ministrstva za promet in prometne službe v kraljevini Jugoslaviji z dne 30. marca 1927.

odločam,

da se uredba o organizaciji ministrstva za promet in prometne službe z dne 30. marca 1927. izpremeni v naslednjem:

Prvi odstavek § 13. se izpreminja in se glasi:

»Na čelu generalne direkcije državnih železnic stoji generalni direktor, ki ima čin in plačo uradnika prve kategorije druge skupine. Generalni direktor mora imeti

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 18. julija 1930., št. 161/LX.

tehniško fakultetno izobrazbo in predpisano število let službe, ki se zahteva za dotično skupino in kategorijo po zakonu o državnem prometnem osebju.»

Ta moja odločba se natisne takoj v državnih in prometnih službenih listih.

V Beogradu, dne 17. julija 1930.

Minister za promet:
Laz. Radivojević s. r.

168.

Popravek

v spisku strojev in strojnih delov, izdelanih v državi.*

Po izkazani potrebi

odločam,

da se popravi pogreška v II. spisku strojev in strojnih delov, izdelanih v državi, ki ga je ministrstvo za trgovino in industrijo objavilo s svojo odločbo V. br. 5561 z dne 29. maja 1928., postopajoč po točki 4. obćih pripomb k XV. delu predloga o obći carinski tarifi; pogreška je v zadnjem odstavku, ki se glasi:

»Iz št. 664. Transformatorji, kondenzatorji, akumulatorji in elektrode: iz I. Transformatorji do všteti 500 kilovatamperov sile in 10.000 voltov napetosti.«

Ta odstavek se mora glasiti:

»Iz št. 664. Transformatorji, kondenzatorji, akumulatorji in elektrode: iz I. Transformatorji do všteti 500 kilovatamperov sile ali 10.000 voltov napetosti.«

Sprednjo odločbo je razglasiti v »Službenih novinah« in jo dostaviti ministrstvu za finance, oddelku za carine.

V Beogradu, dne 23. maja 1930., III. št. 15.715.

Minister za trgovino in industrijo:
Juraj Demetrović s. r.

169.

Popravek

v zakonu o izpremembah in dopolnitvah zakona o državnem svetu in upravnih sodišćih.*

V »Službenih novinah« št. 170. z dne 29. julija 1913. — »Službeni list« z dne 20. avgusta 1930., št. 102/19, je objavljen zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o poslovnem redu v državnem svetu in upravnih sodišćih. Zaradi pomote pri prepisu je pogrešno natisnjeno:

»Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o poslovnem redu v državnem svetu in upravnih sodišćih«, glasiti pa se mora: »Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o državnem svetu in upravnih sodišćih«, kar se s tem popravlja.

Zak. št. 364. — Iz pisarne obćega oddelka predsedništva ministrskega sveta.

V Beogradu, dne 20. avgusta 1930.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 19. junija 1930., št. 136/LI.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 1. septembra 1930., št. 198/LXX.

Razne objave iz „Službenih novin“.

Številka 203 z dne 6. septembra 1930.:

Ukaz Njegovega Velićanstva kralja z dne 6. septembra 1930.: Odlikovan je z redom Jugoslovenske krone druge vrste: Sernec Dušan, ban Dravske banovine.

Ukaz Njegovega Velićanstva kralja z dne 6. septembra 1930.: Odlikovani so z redom Jugoslovenske krone druge vrste: dr. Kramer Albert, minister v penziji v Ljubljani, in Hribar Ivan, opolnomoćeni minister v p., v Ljubljani. — Z redom Jugoslovenske krone tretje vrste: Vesenjaki Ivan, minister v p. v Mariboru, dr. Gosar Andrej, bivši minister, v Ljubljani, Gangl Engelbert, podstarešina Sokolskega saveza kraljevine Jugoslavije, v Ljubljani, dr. Gregorin Gustav, publicist, v Ljubljani, dr. Kulovec Franc, minister v p., v Novem mestu, dr. Županić Niko, bivši minister, v Ljubljani, Pucelj Ivan, minister v p., v Laščah, Sušnik Anton, minister v p., v Ljubljani. — Z redom Jugoslovenske krone IV. vrste: dr. Ahćin Ivan, novinar v Ljubljani, Bonać Franc, industrijalec v Ljubljani, Virant Stanko, novinar v Ljubljani, dr. Vasić Ivan, starešina Sokolske župe v Novem mestu, dr. Windischer Fran v Ljubljani, Golouh Rudolf, šef borze dela v Mariboru, dr. Goršek Milan, odvetnik pri Sv. Lenartu v Slov. Gorici, Držećnik Luka, posestnik na Janževskem vrhu, Žebot Franc, novinar v Mariboru, Železnikar Saša, novinar v Ljubljani, Županćić Oton, književnik v Ljubljani, dr. Juvan Alojz, odvetnik v Mariboru, Jarc Evgen, upokojenec v Ljubljani, Kalan Janez, publicist v Ljubljani, dr. Kovaćić Maks, starešina Sokolske župe v Mariboru, Kurent Alojzij, dekan v Leskoveu pri Krškem, Klekl Josip, župnik v p. v Črenšovecih, dr. Karba Rihard, zdravnik v Kamniku, Kostanjevec Maks, upokojenec v Koćevju, Lipold Ivan, zasebnik v Mozirju, dr. Lovrenćić Ivan, odvetnik v Ljubljani, dr. Lukan Miroslav, upokojenec v Ljubljani, dr. Lipod Franc, odvetnik v Mariboru, dr. Marušić Drago, odvetnik in novinar v Ljubljani, dr. Novaćan Anton, odvetnik v Celju, Pustoslemšek Rasto, novinar v Ljubljani, Pipenbacher Josip, starešina Sokolske župe v Ljubljani, Perić Filip, publicist v Ljubljani, Pirc Ciril, trgovec v Kranju, Prepeluh Alebin, publicist v Ljubljani, dr. Pivko Ljudevit v Mariboru, Piber Ivan, župnik v Šenćurju, dr. Puc Dinko, odvetnik v Ljubljani, Petejan Josip v Mariboru, Ribnikar Adolf, novinar v Ljubljani, Ramovš Jakob, župnik v Velikih Laščah, dr. Ravnihar Vladimir, odvetnik v Ljubljani, Smertnik Josip, starešina Sokolske župe v Celju, Sajovic Janko, starešina Sokolske župe v Kranju, dr. Sajovic Ivan, odvetnik v Koćevju, dr. Senćar Matej, odvetnik v Ptuj, Urek Ivan, posestnik v Globokem, dr. Fermevc Ivan, odvetnik v Ptuj, dr. Hadži Josip, novinar v Ljubljani, dr. Hacin Josip, odvetnik v Ljubljani, Beg Anton, novinar v Ljubljani, Špindler Vekoslav, novinar v Mariboru, dr. Šalamun Fran, odvetnik v Ptuj. — Z redom Jugoslovenske krone V. vrste: Aheć Jožef, gostilničar na Turjaku, dr. Ahaćić Kozma, tovarnar v Trziću, Avsenek Ivan, industrijalec v

Ljubljani, Ambrožič Josip, gostilničar v Ljubnem, Babnik Valentin v Št. Vidu, Benko Josip, industrialec v Murski Soboti, Baša Ivan, župnik v Bogojini, Burgar Jožef, posestnik v Hrašah, Brodar Ivan, posestnik v Hrastju, Birola Gvidon, industrialec v Zagorju, dr. Bohinjec Joža, ravnatelj OUZD v Ljubljani, dr. Božio Lenart, odvetnik v Gornji Radgoni, Krulc Franciz Šmihela-Stopiče, Brenčič Mihael, posestnik v Ptuj, dr. Bratkovič Alojz, odvetnik v Slovenjgradcu, Veršič Ivan, posestnik pri Sv. Marku, Vilhar Aleksander, upokojenec v Prezidu, Vester Josip, trgovec v Vitanji vasi, Vodusek Gustav, upokojenec v Trbovljah, Weinberger Mirko, industrialec v Zagorju, Vilčnik Franc v Zg. Dupleku, Vrhnjak Vinko, inženjer v Pamečah, Vrečko Martin, posestnik v Prevorju, dr. Goričan Alojzij, odvetnik v Celju, Gajšek Florijan, gostilničar v Loki pri Žuzmu, Goričar Matija, gostilničar v Mozirju, Globočnik Franc, trgovec v Tržiču, Čufer Andrej, trgovec na Jesenicah, Detela Oton, posestnik v Predvoru, inž. Dračer Oskar, tovarnar v Mariboru, Dular Josip, trgovec v Vavti vasi, Erker Ferdinand, dekan v Kočevju, Ivanuša Edward, trgovec v Krškem, Žagar Anton, trg. v Prezidu, Zupančič Franc, posestnik v Rakovniku, Završnik Hubert, posestnik v Krškem, Zakotnik Ivan, tesarski mojster v Zg. Šiški, Zupančič Franc, inženjer v Ljubljani, Zemljič Jakob, posestnik v Radencih, Zemljič Franc, hotelir v Mariboru, Zelar Matko, trgovec v Šoštanju, dr. Zdolšek Joža, odvetnik v Brežicah, Ivanc Evgen, posestnik v Sodražici, Janežič Josip, posestnik v Stari vasi, Jereb Rado, notar v Konjicah, Jerman Ivan, gostilničar v Krškem, Jenko Avgust, posestnik v Ljubljani, Janžekovič Ivan ml., posestnik v Lajtersbergu, Janžekovič Alojzij, posestnik v Sterjancih, Jan Jakob, posestnik v Podhomu, dr. Koritnik Bogdan v Čabru, Košir Anton, posestnik v Žižah, Kregar Ivan, obrtnik v Ljubljani, dr. Kalan Ernest, odvetnik v Celju, Kolenc Franc, trgovec v Ljubnem, Kratnar

Franc v Kamniku, Kristan Franc, posestnik v Vodica, Kotnik Ignac, trgovec v Vitanji vasi, Križnar Anton, gostilničar v Stražišču, dr. Krevelj Josip, notar v Litiji, Knez Aleksander, trgovec v Ljubljani, Krvina Ivan, tovarniški poslovodja v Ljubljani, dr. Krek Miha, uradni komisar v Ljubljani, Kovač Karel, industrialec v Starem trgu, Kores Martin, ključavničar v Mariboru, dr. Kac Viktor, zobozdravnik v Mariboru, Kranjc Jožef, župnik v Tišini, Koder Anton, notar v Murski Soboti, Klinec Anton, posestnik v Gornjem polju, Kastelic Edmund, trgovec v Kandiji-Novo mesto, Kugovnik Jurij, kovač v Prevaljah, Kuharič Ljudevit, trgovec v Ormožu, Kočevar Franc, posestnik v Središču, Lipej Franc, trgovec v Brežicah, Litrop Stefan, trgovec v Turnišču, Lončar Ivan, hotelir v Tržiču, Lebinger Hinko, trgovec v Litiji, Lavtižar Josip, trgovec v Kranjski gori, Lovrač Ivan, posestnik v Podlipovici, Lenarčič Stanko, trgovec v Blokah, Lipič Josip, bančni prokurist v Murski Soboti, Lenard Franc, trgovec v Ptuj, Mihelčič Alojzij, trgovec na Bregu pri Celju, Mravljak Peter, ekonom v Vuhredu, dr. Melik Anton, publicist v Ljubljani, Mernik Anton, posestnik v Padeškem vrhu, Maver Mavricij, trgovec v Kranju, Marinček Anton, posestnik v Župeči vasi, Mohorič Ivan, tajnik TOI v Ljubljani, Meden Anton, mlinar v Begunjah, Mavrič Franc, gostilničar v Bohinjski Bistrici, Markež Valentin, gostilničar na Savi, dr. Mayer Franc, odvetnik v Šoštanju, Maglaj Anton, vinogradnik v Bučki gorici, Matko Josip, trgovec v Gotni vasi, Mahen Anton, posestnik v Trnovljah, Novak Ferdinand, posestnik v Vrhovljah pri Kamniku, dr. Novak Ljudevit, odvetnik v Ljubljani, Orehek Franc, hranilnični upravitelj v Ljubljani, Oblak Gabrijel, posestnik v Dolnjem Logatcu, dr. Obersnel Maks v Jesenicah, Omladič Josip, posestnik v Klokočevu, Oset Miloš, trgovec v Mariboru, Ogorevc Josip, trgovec v Novem mestu, Ogrizek Franc, posestnik v Rogaški Slatini, Omladič Filip, novinar v Ljubljani.